

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45.
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Politică de pe amvon.

(*) Din incidentul actualei discuțiuni din parlamentul maghiar asupra proiectului de lege despre apropietate, a fost surescitată o chestiune mult interpretată cu ocaziunea votării faimosului „paragraf negru”, care oprește preoțimea a se ingera în afacerile electorale prin sfaturi date poporului de pe amvon.

Discuția asupra acestei teme a re-luat-o partidul poporal, care în restricțiunea acésta, vede o stingherire a drepturilor bisericei catolice, căci ea întotdeauna a exerciat în țară și drepturi politice.

Ansă la acésta discuțiune a dat un cas singular ivit în comuna Șomogy, a cărei preot catolic a fost osândit la o amendă în bani din pricina, că de pe amvon îndemnase pe credincioșii sei, ca să se ferescă de partidul liberal și să lucre tot pos bilul, pentru mărirea partidului poporal catolic.

Deputații partidului catolic au pus în decursul acestei discuțiuni tesa astfel: dacă preoții au datorința, a da poporului prin predici învățături folositoare morale și în același timp sunt obligați a da credincioșilor și învățături politice.

Drept motive pentru tesa acésta a lor citéză următoarele.

Guvernul și organele sale lucréză cu sistem la subminarea bisericei și a autorității preoților, — biserica și preoții trebuie în consecință să se apere de aceste atacuri, trebuie să desvölte o activitate politică pentru a se îngrădi în contra loviturilor guvernului.

Guvernul — dice abatele Molnár — s'a abătut cu totul dela bazele creștinismului și lucréză la împingerea cetățenilor la neconfesionalism și păgânism.

„Eu, onorată casă — continuă acelaș deputat — „protestez serbătoreste în contra celor ce susțin, că preotul catolic nu are dreptul a se ocupa de politică în biserică și de pe amvon, căci dacă religia a fost tîrîta, în politică și este tot prin politică atacată, preotului catolic nu numai că-i

este îngăduit, nu numai că are drept, dar are chiar și datorința a vîrî politica în biserică. Religia noastră trebuie se exercite o înfrînire asupra tuturor faptelor credincioșilor și prin urmare și asupra faptelor lor politice. Deci catolicilor nu le este ertat a profesa principii contrare bisericei lor, cum sunt principiile de cari este condus bunăoara partidul guvernului, nici se voteze pentru instituțiuni și legi contrare“.

Pentru a ilustra acestea oratorul se provoacă la Franția și încheie cu următoarea apodictică declarațiune:

„Eu declar deci cu tîtă hotărîrea că precum în trecut așa și în viitor noi întotdeauna ne vom ocupa în biserică și de politică, pe cât timp acea politică vatămă biserica noastră și o persecută și nu ne vom speria nici de sentințele tablei, a Curiei sau de ordonanțele ministeriale, deoarece suntem convinși, că da, predicatorii pot fi legați în căușe, cuvîntul lui Dumnezeu însă nu“...

Tonul categoric al acestei declarații precum și întreaga atitudine a partidului catolic, ne face să deducem, că acest numeric mic partid se simte tare înalte direcțiuni, că încurajările atât morale cât și materiale, ce i vin din residența catolicismului, își arată efectele.

O declarație ca acésta însemnă o anunțare de războiu din partea ultramontanismului, care vrea să pună tôte pârghiile în lucrare pentru a trece puterea politică din nou în mîna catolicismului.

Catolicismul la noi, ca și în alte țări s'au perdut mult din importanța sa politică, odată cu căderea organizatelor orduri ale Iezuiților. Lipsa de potestate lumescă s'a vîdît și vede îndeosebi din mult trăgănata chestiune a autonomiei bisericei lor. Cu tôte eforturile n'au isbutit aș crea o maiorie la congresului și a comisiilor, care se asigure rezolvirea chestiunii pendente după cererea și placul corifeilor catolici din țară și a celor din Roma. Acésta și alte inconveniențe au provocat organizarea partidului poporal, aceste împregiurări îi îndemnă a se

folosi de tôte mijlocele posibile pentru a recuceri teren bisericei catolice, a lua refugiu la amvon și a face dintrînsul o armă politică.

Este tréba guvernului și a organelor sale de a aproba sau nu o astfel de procedură și de a se împăca eventual cu acest fel de concepție a chemării preotului.

Pe noi ne împorță chestiunea sulevată numai principiar. Este admisibil sau nu ca preotul român să facă politică de pe amvon?

Hotărît că nu. Nici firea bisericei noastre, nici moravurile noastre, nici cultul nostru religios peste tot nu admite acest lucru. Terenul politicii militante nu este a se transpune în biserică. Și credem că preoții nostri o știu acésta atât de bine, încât nu mai au lipsă de advertisările noastre. N'au făcut politică în biserică noastră în trecut și nici acum n'avem necesitate a face în zilele aceste, când suntem făcuți aprópe imposibili a face politică și afară de biserică.

Oratorii partidului catolic au înțeles sub „politică” politica militantă, agitatorică, îndreptată în contra regimelor și a legilor deja create. Și acésta politică se o eludem nci. Reclamăm amvonul exclusiv pentru binele sufletec al credincioșilor bisericei noastre, pentru preceptele creștine, pentru dogmele ortodoxismului. Politica are loc în predicile noastre cel mult numai pentru a confirma că biserica noastră este biserică națională și a întări pe credinciosul român și în acésta consciință. Dar deosebirea e mare Asta nu e politică de țî și este ireproșabilă.

Da, în privința acésta preoții nostri încă au o sfîntă datorință, ce nici lege, nici ordonanță ministerială nu i-o pôte lua. Nici-când nu-i este ertat să uite că e preot român, că ascultătorii lui sunt nu numai creștini, ci și români.

Incolo are teren destul afară de biserică pentru îndeletnicirile politice. Însă chiar de canónele bisericei na'r opri apodictice pe apostolii cuvîntului lui Dumnezeu dela astfel de îndeletniciri, totuși noi credem, că preoții nostri, nici chiar

afară de biserică să nu se arunce de ocamdată în virtutul acelei ocupațiuni lumesci, ce se numesce politică de țî. Nici să agite, nici în slujba óre-unui partid politic să nu se pună. Astfel o pretind interesele actuale ale bisericei noastre.

Dorim, fără îndoială, ca preotul să mîrgă și de-acî înainte în fruntea poporului, dar acésta nu pe calea îndigitată de abatele Molnár, ci prin împlinirea altor țeci de datorințe, între cari una dintre cele mai cardinale este chiar — amvonul. Amvonul la noi s'a perdut din importanța ce-i compete. În multe părți e negligat și părăsit și glasul predicator al preotului nu se aude numai la serbători domnești. Servescă-ne acest incident drept admonițiune.

Programul noului cabinet austriac.

Luni în 21 l. c. s'a deschis Reichsrathul din Viena. Cuvîntul de deschidere l'a ținut Preacuvioșia Sa dl archimandrit Zurean, president de etate, — deputatul Bucovinei. Între cei 8 notari tineri aleși pentru ședința acésta a figurat și harnicul deputat român Popovici. Procedându-se la alegerea presidentului casei, a fost ales Dr. Victor Fuchs, membru în partidul poporal catolic, cu 197 voturi din 241. Opoziția germană, în frunte cu Schönerer s'a reluat firul obstrucțiunii, de unde l'au lăsat la încheierea sesiunii trecute, aranjând acelaș sgomot și tulburări de neliniște. Au defaimat în deosebi pe noul president, numindu-l criminalist, lucru ce l'a îndemnat pe acesta a pune chestiunea de încredere la ordinea zilei. I-a votat încredere majoritatea, care l'a ales.

După acésta s'a prezentat noului ministeriu înaltei case, ér presidentul de consiliu contele Thun a dat următoarea declarațiune, ce forméză programul politic al noului cabinet:

„Prin grația Majestății Sale chemat la postul de ministru-președinte și conducător al ministeriului de interne, am onóre a mă presenta împreună cu colegii mei înaltei camere. Să-mi fie permis, ca îndată să și orientez înalta cameră asupra celor mai însemnate ținte, pe cari ale urmări guvernul are cea mai mare bunăvoință.

FOIȚA.

Plîngerea

Santei mănăstiri a Silvașului din eparchia Hațegului din Pristop.

(Urmare.)

Pre Iona din mare l'au lăpădat afară
Acea cumplită fiară;
Iar cuviosul Visarion fiind pe uscat
Primejdie dela slugile Papei i s'au întemplat,
Ci unde-i puterea cea D-gească,
Nu pôte reutatea omenescă.
Atunci Clain păstor și Archiereu,
Temîndu-se de D-geu,
Ca nu cum-va turma lui Christos să pîră,
Și din mînilor lui să cîră,
Au voit sobor mare a se face,
Tôte îndreptîndule și pe norod să l'împace.
Poruncă protopopilor a dat,
Seriind să vie tot popa și un om din sat,
Ca dupre porunca archierescă,
La sobor să se gîtescă.
Di rînduită au însemnat,
Și toți la scaun s'au aflat.

Vlădica pre protopopi i-au luat,
Cu ei în polată au intrat.
Au ăis: „Iată unația fu până acum tînuită,
Iar acum cu totul descoperită;
Până acum au fost legată,
Ca într'un sac ascunsă și băgată.
S'au deslegat și au eșit afară,
Și se vede de toți în țîră.
Și de veți voi cu toții să stăm,
Și de ea să ne spălăm,
Dacă vom sta tîtă țîra putem,
Cu totul să o lăpădăm“.
Iar un protopop din sobor s'au sculat,
Și pre Archiereu cu obrăznicie l'a muștrat.
Și iau ăis: „Măria ta tot Ardeleu'l stăpînesci,
Și ca un copil vorbesci.
Au pentru un călugăr mincinos,
Să-mi las eu cîntea cea de folos“.
Vlădica atunci s'au scărbit,
Și din sobor au eșit,
Și din palat afară,
La norodul cel de prin țîră.
Auđiți, fiilor, eu când am venit
Păstor la voi, în unire v'am găsit.
Eu trebuie să mă duc la împărăție,
Puind silința să vă scoț din unie.
Deci soborul s'a rîsipit,
Și Vlădica de călătorie s'au gătîit.

Acum nu mai este mîngăere,
Ci plîngere și durere.
Când Visarion în Ardele au propoveduit,
Atuncea și Petru Aron de la Roma au fost venit,

Din școli fôrte învățat,
Iar de pravoslavie rătăcit și depărtat,
Și când soborul de Clain au fost adunat,
Atunci și Petru Aron în sobor s'au aflat;
O! de nu s'ar mai fi născut,
Că multe reutăți acest om au făcut,
Că câte Vlădica în sobor au vorbit,
El tôte le-au fost auđit.
Și asupra celui, ce i-au făcut lui bine,
Si l'au hrănit pe el cu pîne,
Călcăiul s'au rădicat,
Și din scaun l'au surpat,
Vlădica Inochentie la Beciu au plecat,
Și în locul său namesnic pe Nicolae a lăsat,
Și ori-ce pricină în cliros să se întempeze,
Tôte de el să se îndrepteze.
Aron acum bună vreme a găsit,
Pre Inochentie la Crăiasa l'au pârîit.
Dicînd, că umblă cu fațărie,
Și nu-i drept la împărăție.
Iară cătră Vlădică s'au arêtat,
Prietin bun, dăndui și sfat,
Însă prin scrisori l'au viclenit.

Și până la Roma l'au isgonit.
Acolo în robie s'au închis.
Și în tîtă viața sa au plâns.
Apoi la Nicolae Balomirênu l'au întors,
Și din curtea archierescă cu urgie l'au scos.
Și nu numai l'au scos și l'au gonit,
Ci și din Ardele cu totul l'au pustiit.
Atuncea Seliștenii,
Cu cei de lîngă ei împregiurenii,
Au căutat ómeni să găsiască,
Tréba lor să li-o împlinescă;
Și cu toții s'au sfătuit,
Pre trei ómeni au găsit,
Tre preoți și un mirén,
Din Seliște și din Scaun.
Preotul Măcinic și cu Oprea Miclăuș,
Și preotul Ioan din satul Galeș.
Pre acești trei au ales,
La cesaro Craiasa au trimes,
Crăiasa rugăciunea lor o au primit,
Cum că ea silă lor nu le va face,
Ci să se odichnescă în pace,
Și cu unația nimenea să nu-i siléscă,
Ci întru a lor pravoslavie să trăiască.
Atunci Aron, ca un leu răcnînd, s'a sculat,
Prin scrisori după ei au alergat,
Și pre câte trei în Viena i-au închis,

„Guvernul consideră restabilirea stărilor normale parlamentare și a mersului regulat al legislației ca prima și cea mai însemnată problemă politică a lui, mai ales în momentul de față, când o așteptă să-și afle rezolvarea lor parlamentară negocierile cu cealaltă parte a monarhiei, atât de urgent reclamate în interesul poziției de putere a imperiului și a întăririi sale economice. Pentru soluțiunea acestei probleme, guvernul apela la toți, cărora le zace la inimă vața imperiului și le este scumpă însemnătatea formelor parlamentare. Fideli tradițiilor legale ale monarhiei austro-ungare, guvernul va avea în vedere în conducerea afacerilor publice ca cel mai înalt principiu pe acela, al dreptății față cu toate popoarele, cu toți locuitorii acestui stat. Acest principiu guvernul îl va aplica și aduce la valoare pe cale constituțională la deciziunea asupra tuturor chestiunilor, cari ating interese politice, ori economice, întreprinându-se pentru drept, ordine și autoritate. Reforme folositoare sociale, înaintarea progresului cultural, ridicarea raporturilor materiale și morale ale populației, și mai ales ale păturilor estinse ale ei, cari sunt avise la rodul muncii proprii, sprijinirea industriei și a agriculturii sunt în interesul statului întreg și deci vor fi cât mai mult promovate prin guvern.

„Guvernul născându-se din răsunet la realizarea acestui scop, așteptă firmă pe aceste terene deosebite de partid nu se vor manifesta și toate puterile se vor uni la lucrare comună, la sevicul poziției de putere economic și, printr'asta, și politice a statului. Condiția prealabilă pentru împlinirea acestei probleme patriotice este înlămurarea contrastelor naționale, o acțiune de pace, pentru care tocmai anul acesta va fi mai mult chemat.

„Înalta cameră s'a convinsă, că guvernul, încât va atârna dela el, va face tot posibilul spre a ajunge la această țintă sublimă.

„Guvernul se adresează în numele Austriei, plin de încredere, la toate partidele acestei înalte camere și speră, că, pătrunse de spirit patriotic, vor fi gata de a presta lucrările de stat neapărat necesare, ce se află într'o restanță periculoasă, spre binele întregului și a părților sale. (Vii aplauze).

Din protopresbiterate.

(Tractul Orăștiei.)

Simeria, 27 Febr. v. 1898.

Ziua de 26 Febr. v. a. e., pentru credincioșii din protopopiatul Orăștiei a fost o zi festivă, fiindcă atunci s'a întrunit sinodul protopresbiterat ordinar, amăsurat prescrierii statutului organic, legea noastră bisericească fundamentală, spre a lua la cunoștință și la dezbateri atacurile bisericesci, școlare și episcopice, care privesc tractul.

Prea on. domn protopresbiter tractual Vasile Domșa, în cuvântarea de deschidere a arătat însemnătatea și frumuseța constituției noastre bisericesci, a îndemnat la alipire de așezăminte noastre bisericesci, foarte frumoase și moștenite dela părinți, moși

și strămoși, precum și la nutirea simțului de religiozitate și moralitate, care pururea, și mai cu seamă în aceste vremuri de ispită sunt stânca de care încercările ispititorilor se isbesc precum se isbesce viscolul de stânca de granit.

Cuvântarea noului protopresbiter, care a fost frumoasă atât în privința conținutului, cât și în privința predării, sinodul a ascultat-o cu o deosebită plăcere.

S'a citit raportul protopresbiterat, care cu mare plăcere s'a luat spre scire. S'a luat spre scire și apoi și la dezbateri, și raportul comitetului și episcopiei protopresbiterale.

Cuprinsul raportelor a sădit în pepturile membrilor sinodali firma speranță, că afacerile ce privesc tractul nostru protopresbiterat vor lua un curs, care factorilor conducători va face laudă, credincioșilor mângâiere, era ocrotitoare maicii noastre biserici — bucurie.

Dintre concluse amintesc pre cel luat cu privire la repartitia ce s'a făcut pe credincioși, pentru adaptarea casei protopresbiterale, care s'a cumpărat conform unui concludat luat pe timpul în care tractul se administra de Preaonoratul domn Nicolae Ivan, acum asesor consistorial; pe cel referitor la convertirea obligațiilor despre banii parohiilor elocaci la privați. Amintesc și aceea, că din o încredere parte s'a dat expresiune dorinței ca cei chemați se fie cu bună luare aminte și se lucre cu tot deadinsul într'acolo, ca învățătorii să fie plătiți regulat, căci numai așa se poate pretinde ca ei cu trup și cu suflet să se dedice frumosei și tot deodată și grelei lor chemări. Una, nu de puțină însemnatate, ar fi trebuit pusă între agendele sinodului protopresbiterat, și aceea întregirea locului vacant de un asesor în Scaunul protopresbiterat.

Membrii sinodali locuitori în comune, s'au prezentat în număr frumos la sedință; dintre cei locuitori în Orăștie, reședința protopresbiterală, numai chiar unul a luat parte la sinod, și anume referentul episcopiei protopresbiterale. Cred că nu mi se ia în nume de rău dacă o spun aceasta, fiindcă e adevărat și regretabil.

Cu părere de rău trebuie să observ, că unii preoți su venit neverendenți și așa dără nu îmbrăcați în împunătoare noastră uniformă preoțască, lucru ce n'ar trebui să se mai întâmple.

Preotul Nicolae Terhetea a avut de gând ca să facă o propunere cu privire la fondul de pensii preoțesc, dară n'a făcut-o din cauza înaintării timpului. E de dorit ca în viitor să se facă începerea sinodului nu pe 11—, ci barem pe 9 ore a. m., pentru ca astfel înaintarea timpului se nu mai potă servi de cauză pentru omiterea propunerilor cari pot fi foarte salutare și importante.

Fiindcă Statutul Organic admite și sinod extraordinariu, încheiu exprimându-mi dorința ca din când în când să se convoce și câte un sinod protopresbiterat extraordinar. Est modus in rebus! *Correspondentul.*

Reconstituirea despărțământului I. al Asociațiunei.

APEL

cătră publicul român din Brașov și jur!

Despărțământul I. (Brașov) al Asociațiunei pentru literatura română și cultura poporului român „trebuie să intre din nou pe calea unei rodnice activități”, — eță cuvintele, cu cari am primit mandatul onorific dela comitetul central al „Asociațiunei” din Sibiu.

Cuvintele aceste sunt întipărite ca o necesitate imperativă în inima fiecărui român de bine din acest unghiu al țerei. Venerațiunea datorită trecutului nostru, deobligațiile față cu poziția noastră în prezent și justele pretenții ridicate de viitor, toate reclamă, ca să ne afirmăm cu demnitate în concertul de muncă culturală, ce'l desvâltă Asociațiunea prin complexul despărțământelor sale. Ar fi o ironie prea cumplită, ca tocmai acel despărțământ, care de sigur nu numai din întâmplare a fost pus în șirul despărțământelor la locul I., — ție, ca tocmai acest despărțământ să servescă celorlalți ca exemplu care nu trebuie urmat.

Apelez deci la interesul cel pōrtă publicul român din Brașov și jur pentru propășirea culturală și literară a neamului nostru, apelez la datorința, ce o are de-a susține rolul cultural și literar românesc al Brașovului, rol, care are un trecut glorios de peste 300 de ani, și'l rog să participe la

adunarea de reconstituire a despărțământului I. (Brașov) al Asociațiunei,

în număr cât se poate de mare, aducând din prisosul său acel obol, care din inimă și cu drag se dă pentru înaltul scop urmărit de „Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român”.

Adunarea se va ține Duminică în 15/27 Martiu a. c. la 3. ore după amieză în sala cea mare a gimnasiunii române și va avea următoarea ordine de ție:

- 1) Deschiderea adunării.
- 2) Numirea unui notar și a unui casar ad hoc.
- 3) Inserirea de membri noi și încasarea taxelor dela membrii.
- 4) Alegerea directorului despărțământului și a comitetului cercual.
- 5) Închiderea adunării.

Să ne vedem sănătoși și câți se poate de mulți!

Brașov, în 5/17 Martiu 1898.

Virgil Onițiu,
delegatul comitetului central
al „Asociațiunei pentru literatura română
și cultura poporului român”.

Din România.

Interpelațiile în Camera română în chestia politice guvernului Sturdza s'au urmat în 5 sedințe. După dnii Flea și Aurelian, au mai vorbit câțiva liberali grupați în jurul „Drapelului”, atacând guvernul lui Sturdza și, înosebi pe primul ministru. Dintre acușele pe cari oratorii le-au adus primului ministru, cea mai gravă a fost cea ridicată de deputatul liberal Emil Costinescu. D-sa a spus, că dl. Sturdza, pe când erau conservatorii la cârmă, profitând de o demon-

strație a unor ofițeri de cavalerie, i-a sfătuit pe acestia să demisioneze, promițându-le, că ajungând la guvern le va reda gradurile avute și i va înainta.

Desvălirea dlui Costinescu a făcut senzație. Foile conservatoare comonteză viu chestia acesta.

La interpelații a răspuns dl. Sturdza în sedința de Joi. La acușă dlui Flea, că primul ministru nu vrea să scie de comitetul executiv, dl. Sturdza a răspuns, că în tota lumea guvernul este emanațiunea puterii executive, care nu se poate supune unui control al unui comitet iresponsabil.

Dl Flea ne-a vorbit de recrutii din guvern. Acei pe cari i-am recrutat sciu să-și țină locul și să-și facă datoria. — Parlamentul este calificat când de liberal, când de anti-liberal. Dar nu-i tot Parlamentul de la 1895? — D-voastră nu recunoșteați nici autoritatea Parlamentului. Unde v'este razămul? Dacă vedeți că Parlamentul persistă într'o atitudine, d-voastră ar trebui să l respectați, căci reprezintă țara. D-voastră mă acușati acum. De ce nu ați protestat de la început. Eu am alergat să fiu în fruntea partidului? (Oratorul citește un discurs al seu din Decembrie anul trecut)

Când vorbeam atunci, ca șef, nu a protestat nimeni. De ce m'ați ales pe mine? Erau numai doi: eu și dl Stătescu. Fiindcă din diferite considerații dl Stătescu n'a voit, m'ați ales pe mine. Apoi pe un bărbat care luptă dela 75, d. Costinescu să-l trateze așa cum l'au tratat! În opoziție însă eram escelent.

S'a vorbit și de program. Au fost într'adevăr programiști și bărbați marcanți contra programului. Majoritatea a fost pentru program și l'am făcut. De 50 ani am reformat continu și vom reforma. Tot ne întrebați: ce-i cu programul?

Vorbiți de votul universal și de legea descentralizării administrative. De ce ați venit la sfârșitul sesiunii parlamentare cu legea ce ați depus din inițiativa parlamentară? — Nu vorbiți de chestia Ghenadie. Mai bine să lucrați la umplerea lacunelor legii repausului care lovește în clasa țărănească. (Murmure). — Eu m'am retras nu pe chestia Ghenadie, ci fiindcă am văzut că s'a făcut o coaliție a disidenților cu conservatorii. (Murmure, întreruperi).

D. Aurelian nu m'a scăpat; n'am avut nevoie de concursul nimăru. (Exclamațiuni, întreruperi). Am făcut apel la d. Aurelian ca să nu las pe Rege fără consilieri. (Înaritate). D. Aurelian a cerut să intre în cabinet d-nii Cantacuzino și Stoicescu. (Înteruperi).

Relatează diferitele trative care au urmat și spune că, în cele din urmă, nu putea ceda de a acorda toate ministerele cari au un serviciu direct interior: internele, lucrările publice, domeniile

Dar acum opt zile er am tratat. Și după o întrevedere cu d-nii Aurelian și Lascar, d-lor au propus ca dl Aurelian să intre la interne, dl Flea la justiție și dl Șendrea la domenii. Dar când am văzut că la senat suntem atacați de disidenți, că „Drapelul” ne atacă

Și acolo viața lor s'au stins.
Aron câte răutăți până aci au făcut
Încă stăpânie el n'au fost avut.
Atuncea câțiva protopopi ardeleni
Prea ticăloși și violeni
Pre stăpânul lor Clain l'au părăsit,
Și cu Aron lupul s'au însoțit,
Și ei cu toții au statut,
Mai mare lor l'au făcut,
Și fiind că unaia rău se bolnovise,
De când Visarion propoveduise;
Iară ei acum cu toții s'au pornit
Să găsescă doftorie de tămăduit;
Dară nici cum n'au găsit,
Că D-șeu i-a urgisit.
Aron, vrând ticăloșă unaia s'o întărescă.
S'a sculat cu putere tirănescă
Și în cincisprezece ani de țile,
Au făcut la creștini multe necasuri și sile;
Pre unii din preoți i-au amăgit,
Și cu diregătorii i-au cinstit;
Pre alții mai proști cu minciuni i-au înșelat,
Și învățăturilor sale i-au plecat;
Pre alții, neplecându-se lui, i-au prins,
Și prin temniță i-au închis.
Unii în temniță au degerat,
Și picidorele de frig le-au picat;
Alții de a lui grăză și frică,

Au fugit, neluând nimică,
Casele și moșia și-au părăsit,
Și într'u alte țeri au fugit,
Ale cărora case cu totul le-au prădat.
Și nici așternut copiilor n'au lăsat.
Dară câte orașe și sate,
De acesta au fost prădate,
Întru acești ani, ce mai sus am arătat.
Trei omeni cu răvnă s'au aflat,
Toate ale lor au părăsit,
Și la mine au venit.
Nu străin și dintr'altă parte,
Ci dintr'această patrie, neavând nici o răutate,

Vasilie Toplițenu,
Și Ioan cu Pavel Selițenu.
Aceștia de sărăcia mea nu s'au scărbit,
Ci ca pre fie-ce maică m'au iubit.
Și îndată s'au apucat de chilii să le înoiască
Ca întrânsele să se odihnescă;
Chiliile le-au înnoit,
Pre mine de gunoii m'au curățit.
Și alte chilii încă au mai rădicat,
Care s'au fost mai surpat,
Și au pus multă nevoință,
Pentru mine cu credință.
Vrând cât mor putea să mă înoiască,
Și cu mine să locuiască.

Din afară preste tot m'au acoperit,
Din lăuntru prea frumos m'au zugrăvit.
Deci alți călugărași s'au mai adunat
Și într'u toate acestora au urmat.
Acum Aron ne încetat doria,
Iară Calvinii și Luteranii n'ul îngăduia,
Pravoslavia se o părăsescă,
Ca să nu se mai pomenescă.
Să vedeți aici lucru mare,
Ne săturat de mirare.
Că vechia răutate
Nu pote să facă nouă bunătate,
Popii lui cei uniți,
Erau bine ntemeiați,
Cu poruncă împărătescă,
Nime din starea lui se nu se clătescă.
El privilegia lor o au stricat,
La domni, se-i stăpânescă, i-au dat;
Și o cârtică dela sine au isvodit,
„Flăorea adevărului” o au numit;
Impotriva bisericeii cu totul mincinosă
Din gura iadului scosă,
Și cu acesta pe toți au împăcat,
Și lui voie să fie Vlădică i-au dat.
Deci dacă dela toți voie au luat,
Indată la tată-său papa au alergat,
Pentru-ca se-l blagoslovescă,
Unaia se o propoveduiescă;

Și dela împărăteasa putere au luat
Și spre Ardeal el au plecat,
Dacă trebile bine s'au isprăvit,
La Blaj în scaun au venit.
Dacă în scaun bine s'a așezat,
De lucrul lui s'a apucat;
Veți pe acest lup de Aravia,
Cum doria se 'nghită pravoslavia;
O! cu totul se o părădă,
Sau cât va putea se o scață.
Întăiu, după-șe au venit,
Molitfelnice și liturgii au tipărit,
Dintru care dogmele bisericeii au stricat,
Neghini și eresuri într'însele au sēmēnat.
Pe preoți pe cât i-a putut i-a prins,
Și în Blaj la el i-a strins;
Carii lui i-s'au plecat,
Pace și voie slobodă le-au dat;
Iară câți lui nu s'au supus,
I-au scos afară 'n tērg și i-au tuns;
Și a avut putere se-i bajocorescă,
Iară de preoție n'a putut se-i lipsescă.
Și pe alții dintru a lui nēm nu i-au cruțat,
Ci prințându-i în cātane i-au dat.

(Va urma.)

— atunci m'am hotărât să merg înainte cum a da Dumnezeu! Sunt servitoriul regelui și nu al ditidenților.

Oratorul trece apoi la activitatea guvernului actual și enumeră legile votate.

Declară că dacă n'ar fi fost frământările disidenților, activitatea ministerului ar fi fost și mai rodnică.

În ședința următoare s'a urmat discuția Au vorbit d-nii Șendrea, N. T. Popp (liberal) în privința guvernului. Pentru guvern au vorbit d-nii G. Cantacuzino și Cociaș, la propunerea căruia s'a votat încredere guvernului cu 95 voturi contra 50.

Noutăți.

D-I I. Calenderu, administratorul domeniilor Coronei (în România) a luat frumoasă și importantă hotărâre, ca în toate școlile de pe domeniile Coronei să fie atârnat pe pereți tablouri cu figurile tuturor omenilor mari ai țării. Cu chipul acesta copiii se vor deprinde de a întipări în mintea și inima lor, figura acelor bărbați, cari s'au devotat binelui și fericirii patriei.

Examen de maturitate la miliție. Ministrul comun de război, în conțelegere cu cel de honvezi va introduce o importantă noutăți în academiile militare. El vorba, ca elevii din școlile reale superioare militare să depună examen de maturitate, când trec în academiile militare. Scopul acestei noutăți e, ca școlile reale superioare militare să fie de un rang cu școlile superioare civile, și astfel ofițerul care va eși din legăturile armatei, decădă a absolvit egală calificare cu civilul absolut de universitate, și în consecință să poată fi aplicat pe cariera civilă în oficii mai înalte de cum e aplicat azi.

Rectificare. În articolul din Nr. 28 al ziarului nostru intitulat „Bal românesc în postul Pascelui” s'au străcurat unele erori, care slăbesc efectul înțeleșur pe cari prin această rectificăm. Așa: La finea pasagiului prim din colona a II-a, pag. 110, este a se adauge după cuvântul „românesci” „dar nici odată în post”. Er începutul pasagiului penultim are să sune așa: „Cu dama din chestiune noi, cari scriem aceste șire, nu avem altă legătură decât respectul și simpatia, de cari trebuie să fim cuprinși față de atâta zel pentru binele public al nămului său și atâta abnegațiune față de atacuri deplasate etc.”.

Catolicii în România. „Epoca” scrie: Episcopul catolic unguresc din Timișoara Desseffy a trimis în România un preot de aur, anume Pacha Agoston, cu misiunea de a se îngriji de Ungurii catolici din România.

Actualmente acest misionar se află în Braila îndemnând pe ungurii de acolo să înființeze o școală și o biserică ungurească.

Literatură ungurească. *Deutsches Volksblatt* din Viena în numărul său de la 4/16 Martie, scrie următoarele:

Cunoscutul critic și estetic maghiar d. Gyulai Pál și-a dat părerea nu de mult în mod foarte caracteristic la societatea „Kisfaludy” din Budapesta asupra literaturii maghiare, declarând că se află într'un complet faliment.

„Cărți se scriu multe, însă literatura stă pe loc, căci a scrie cărți nu înseamnă o literatură”, a exclamat d. Gyulai. — La această părere emisă de numitul critic, un raportor al gazetei *Neues Pester Journal* adaugă o părere și mai caracteristică: „Ar trebui arsă totă „literatură” maghiară din cei din urmă 20 ani, fără ca literatura maghiară să sufere vre-o pagubă. În Ungaria, începând de la madorii națiunii și până la literatură, totă lumea îndreptează privirile numai la afaceri.

„Lucrul acesta se poate spune într'o măsură destul de mare și despre „literatură științifică”. — Cu toate că avem o Academie bogată, asociațiuni și societăți bogate, totuși nu apare nici o operă originală solidă...”

Aceste păreri maghiare despre „literatură maghiară” nu au trebuință de nici un comentariu.

Sășii din Bistrița au luat hotărârea să se adreseze prin o reprezentare către de-

putatul lor K. Fluger, provocându-l să iasă din partidul liberal său și să depună mandatul. Adresa va fi semnată de mulțime de alegători.

H. Ibsen, renumitul scriitor norvegian și-a sărbătorit Duminecă a 70-ea aniversare a nașterii sale, cu care privilegiu a primit felicitările nenumăratele societăți, delegațiuni și persoane private.

15 Martie s'a sărbătorit cu pompă și în Timișoara de către unguri. S'au găsit însă acolo și Români cari au contribuit la „splendorele” sărbătorii: Parochul George Trăilă a ținut slujbă în biserica română gr.-cat. din Fabric, „preamărind prin o predică specială însemnătatea zilei” — scrie „Controlul” lui I. Bărcian. În presăa acestei zile s'a dat un banchet din partea zăriștilor. La banchet a luat parte și redactorul „Controlului”, care a ținut să esceleze cu privilegiul acesta prin un toast. —

Necrolog. *Mihail Candrea*, capelan gr.-or. în Bucium Isbita după un morb greu, îndelungat și plin de suferințe provădat cu Sfintele taine și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului Duminecă, în 6 Martie 1898 la 3 ore după amiază în etate de 27 ani și după 2 ani ai căsătoriei sale, lăsând în urma sa pre neconsolata lui soție Maria Candrea, născută Băieșan precum și pe aceia cari l'au iubit pe el. — Eternă fie memoria lui.

Quota pentru poliști. Consiliul orașului Budapesta a cerut ministrului de interne să reducă quota capitalei pentru susținerea sumedeniei de poliști. Ministrul a respins rugarea, spunând că după părerea lui capitala ar trebui să acopere toate cheltuielile de susținerea poliștilor.

Bibliografie.

În curând va apărea în tipografia archidieceșană din Sibiu o broșură cu titlul „**Dotățiunea clerului; reflexiuni asupra proiectului de lege despre întregirea venitelor preoțesci**”, de *Ilie Dinurseni*. Ea va cuprinde studiul, publicat în ziarul nostru asupra amintitului proiect, memoriul dela 1850 a episcopului, mai târziu metropolitului *Andrieu Șaguna*, privitor la dotățiunea clerului; apoi proiectul de lege și în urmă înțelegă motivația ministrului de culte și instrucțiune publică, cu carea a prezentat parlamentului țerei numitul proiect, și care în întregitatea sa nu a apărut în nici unul din zărele românești.

Fiind chestiunea dotării clerului una din cele mai importante și tot odată actuală, atragem atențiunea clerului nostru asupra acestei broșuri, care se va pute procura la librăria archidieceșană.

Albina, revistă enciclopedică populară apare Duminecă la București, și costă 8 lei la an pentru străinătate, — în numărul 23, cuprinde: *Toma Dicescu*, Scene din educația familiei. — Gh. *Adamescu*, *Andrieu Mureșan* — *Andrieu Mureșanu*, Marsul anului 1848. — D. *Munteanu-Rimnic*, O carte veche și sănătoasă. — Cuvânt de îngropare pentru *Stăfan-Vodă*. — Dr. *Buzău*, *Ardeul*. — N. *Gădeu*, snová populară. — V. S. *Moga*, Cronica agricolă și comercială. — Un apel. — Deslegarea întrebărilor. — Informațiuni. — *Ilustrațiuni*: *Mureșanu* (portret). — În luptă. — O lecție de citire.

— Ne-a sosit la redacție broșura „**Cultivarea de arbori**”, apărută în editura ministeriului reg. ung. de agricultură. Opul de specialitate e lucrat de *Molnár István*, comisar ministerial pentru cultivarea de pomi și arbori.

Opul introduce cetitorul în întreg materialul, în mijlocele și agendele cultivării de arbori, mai departe dă deslușiri amănunțite cu privire la sporirea, creșterea, mănuierea și îngrijirea pomilor și a altor arbori.

Fie-cărui cultivator de arbori și de pomi poate să-i fie de mare folos acest important op de specialitate; dar în deosebi va fi un călăuz pentru învățătorii dela sate, cari se ocupă cu pomologia.

Opul de 19 côle tipariu, are intercalate în text mai multe ilustrațiuni. Costă 50 cr. Ministrul a împuternicit pe autor, să trimită gratuit acest op preoților și învățătorilor, cari spre scopul acesta se vor adresa către el în scris.

„**Orașul București**, articol retipărit din „Enciclopedia Română”, publicată sub auspiciile „Asociațiunii pentru literatura română și conovich. Cu 2 planuri și 15 ilustrațiuni”. (Edit. W. Krafft în Sibiu. Prețul 1 leu). Sub acest titlu a apărut în zilele din urmă o interesantă broșură, care cuprinde o amănunțită descriere a capitalei române. Anume ne da un material vast despre situația geografică, suprafața populațiunea, aspectul, fortificațiunile, grădiniile publice, monumentele, zidurile, casarmele, administrația, finanțele orașului, despre autoritățile ce își au sediul în capitală, apoi despre instrucțiunea, așezămintele culturale, presa, industria, comerțul, comunicațiunea, băncile, locurile de petrecere și istoria Bucureștilor. Dintre toate scrierile monografice despre acest oraș, broșura de față este fără îndoială cea mai sistematică și luându-și datele numai din publicațiuni oficiale și dela locuri competente, dă cetitorilor ei — în nucleu — o iconă cât se poate de fidelă a stărilor din capitala României. Ea este înzestrată cu un frumos plan al orașului, la care este alăturat un registru al strădelor și zidurilor mai însemnate cu indicările necesare pentru a le găsi la moment în plan, apoi cuprinde un plan al grădinei botanice dela Cotroceni și un număr mare de ilustrațiuni de o frumusețe deosebită, anume: 3 aspecte din calea Victoriei, Bulevardul cu băile Eforiei, Bis. Antim, Balăș, Stavropoleos, Catedrala catolică, Ateneul, Universitatea, 2 tablouri ale institutului botanic, Banca națională, Teatrul Național și Așezămintele Brancovenesci. Broșura se poate procura la toate librăriile.

PARTEA ECONOMICĂ.

Curs de altoit pomi.

(Invitare.)

Duminecă, la 27 Martie n., se va ține prin subscrisul comitet central în comuna Sadu, un curs de altoit pomi, împreună cu demonstrațiuni practice din pomărit.

La acest curs se vor altoi meri, peri etc. Ne luăm voe a invita la această lucrare folositoare pe toți membrii și spriginitorii Reuniunii noastre și îndeosebi tinerimea școlară din Sadu și comunele învecinate.

Începutul cursului — după serviciul divin.

Sibiu, 22 Martie n. 1898.

Comitetul central al „**Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului**”.

D. Comșa,
preș.

V. Tordășanu,
secretar.

„Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului”.

(Urmare.)

a) viței și vițele dela 1/4—1 an.

premiul cor.	proprietarul	comuna
I. 5	George Dănilă, inv.	Racovița
II. 4	Nicolae Săcărea, econ.	Tălmăcel
III. 3	Toma C. Barbu econ.	„
IV. 3	Toma Pesa, econ.	Porcești
V. 2	Petru Stroila, econ.	Tălmăcel
VI. 2	Nicolae Măierean, econ.	Boița
VII. 2	Traian Bobeș, tēmplar	„
VIII. 2	Nic. Bratilesco, econ.	„
IX. 2	Voicu Pătrău, econ.	„

Suma 9.25

Grupa II. Oi de prăsilă.

(a—d) berbeci, nōtini, nōtine, oi.

premiul cor.	proprietarul	comuna
I. 5	Ioan Zacharie, econ.	Boița
II. 5	Vasile Clôje, econ.	„
III. 4	Nicolae Caicu, econ.	Tălmăcel
IV. 4	Mihai Răducan, econ.	Tălmăcel
V. 3	Petru Boța, econ.	„
VI. 3	Stanciu Curtean, econ.	Boița
VII. 3	Ioan Negrea, econ.	Tălmăcel
VIII. 3	David Rusu, econ.	Boița
IX. 3	Ioan Rusu, econ.	„
X. 3	Ioan Boidocan, econ.	„
XI. 3	N. Constantinescu econ.	„

premiul cor.	proprietarul	comuna
XII. 3	Ioan Drăguș, econ.	„
XIII. 3	Grigore Moldor, econ.	„
XIV. 3	Nicolae Zacharie, econ.	„
XV. 3	Ioan Neghină, econ.	„
XVI. 3	Ioan M. Coca, econ.	„
XVII. 3	Nicolae Donia, econ.	„
XVIII. 3	Nicolae Basarabă, econ.	„
XIX. 3	Ioan Basarabă, econ.	„

Suma 19.63

Peste tot s'au distribuit în grupa I. 41 premii în valoare de 137 corone, er în a II-a 19 premii în valoare de 63 corone, sau în total 60 premii în valoare de 200 corone.

Onorabil comitet!

Este lucru constatat, ca poporațiunea din așa zisa „**Mărginime**” de pe teritoriul comitatului nostru, nici în privința productivității pământului și nici în privința bunicii stări, mai ales de când granițele sunt închise nu poate ținea pas cu economia din celelalte părți ale comitatului nostru. Puținătatea pământului face ca ceea-ce se câștigă abia să ajungă, cu totă cruțarea pentru acoperirea trebuințelor zilnice. Scim cu toții cum cheltuielile se sporesc în fie-care zi și cum traiul se îngreunează și el. A ne mulțami cu puținul, cu care se mulțamiau moșii-strămoșii nostri, azi numai merge, și astfel a sunat ciasul al 11-lea pentru a ne gândi la câștigarea celor neapărate pentru o mai bună stare.

Reuniunea noastră agricolă s'a îndeletnicit și ea cu arătarea căilor și mijloacelor, cari urmate cu înțelepciune, fericire și bună stare ar aduce bietului țăran muncitor. Chiar și punerea la cale a exposițiilor, până aci neobicinuite la poporul nostru, au de țintă se atragă luarea aminte a țăranului asupra foloselor ce le-ar avé dacă mai multă grijă ar pune pe tot din ce câștig ar pute să tragă.

Cu luarea în seamă a tuturor împrejurărilor, mai ales economice din „**Mărginime**”, trebuie să se pună cu tot de-adsins pe ținerea înțeleptă a vitelor și aci să se facă începutul cu alegerea vitelor de prăsilă. La exposiția, despre care ne dăm seama, văzu-t-am și vite într'adevăr frumoase, dar fost-au și multe cu oșe slăbuțe, cu forme urite. De dorit ar fi, ca vitole, ce nu înfrunesc însușirile vitelor frumoase, să fie îngrijite și vândute și apoi înlocuite cu vite, poate mai puțin la număr, dar cari se întrunească însușirile vitelor frumoase. Pe lângă materialul ales de prăsilă mult, fōre mult atârna în ce privește prăsilă vitelor, dela alegerea taurului. În această privință ar fi păcat strigător la cer, dacă ne-am scumpi, când vorba este de a ne provide pentru prăsilă cu un taur în faptă frumos. Taurul înainte de a fi cumpărat trebuie luat în deosebită examinare și este de recomandat a câștiga taurul din o prăsilă curată și dela gazde, ale căror înțelegă prăsilă ne dă dovezi de vite frumoase. Odată în stăpânirea materialului bun de prăsilă și a taurilor, să se pună o deosebită îngrijire pe agonișirea de nutreț mult și bun și pe lângă aceasta pe nutrirea la vreme, de ore-ce știut este, că nu totdeauna acela are vite mai frumoase și mai bine hrănite, care are mai mult și mai bun nutreț, ci acela, care nutrețul câștigat de tină și înainte de a-l și fi vândut părticele nutritive — îl dă vitelor la vreme, cu măsură și cu luarea în băgare de seamă chiar și a vârstei vitelor. Adăparea la timp și ținerea în bună curățenie a vitelor sunt a se lua și ele în socotintă de proprietarii de vite.

Sibiu, Decemvrie n. 1897.

Victor Tordășanu,
secretarul jurului.

Posta redacției.

Dlul George B. Reilescu, învățător în Bărești. Legea școlară dispune, că o comună, care posedă pământ pe sēma școlii comunale, este d tōre a ceda usufructul aceluia școlii sau școlilor confesionale, dacă școla comună încă nu există în respectiva comună. Etă ce dīce §-ul 41 din art. de lege XXXVIII dela 1868: „Venitul pământului (părții) desclinit din teritoriul comun în sensul §. 19 cu ocașiunea regulării proprietății comune se folosește pentru ajutarea școlii sau școlilor confesionale, cari corespund cerințelor legii, acolo, unde de present nu există școlă comună. La cazul, că în o asemenea comună se înființază ulterior școlă comună, adevine otăritor §-ul 40 al acestei legi” (adecă venitul averii școlare se folosește numai pentru susținerea școlii comunale). În sensul acestui paragraf grădina școlară comună și s'a predat dtale. Cât privește drepturile și datorințele d-tale față de grădini, acele le puteți statori pe baza unei înțelegeri comune.

Stofă de mătase pentru mirese 65 cr.

pană la fl. 14.65 de metru, — precum și mătase—Henneberg, neagră, albă și colorată dela 45 cr. până la fl. 14.65 de metru — în cele mai moderne țesături, colori și desinuri. Se expediază la particulari în casă franco și liber de vamă. Mostre cu întorcerea poștei. Fabricile G. Henneberg (lifer. ces. și. reg.) Zürich. [4] 3

Nr. 18/98

[46] 2—3

Publicare de licitațiune.

Edificarea școlii confesionale rom. ortodoxe din comuna Bungard, tractul Sibiiului, se va da în întreprindere pe calea licitațiunii publice minuiende care se va ținea **Duminică în 22 Martie (3 Aprilie n.)** a. c. la 2 ore p. m. în școala cea veche din loc.

Prețul strigărei, conform planului și preliminarului de spese este **5333 fl. 19 cr.** în care sumă e computat și materialul cel dă biserica.

Licitanții au să subscrie condițiunile înainte de începerea licitațiunii și să depună vadiul de 10% din prețul strigării.

Solvirea prețului edificării va urma în trei rate egale și adevă: prima rată se va solvi la începutul luerului, a 2-a la punerea edificiului sub coperiș și a 3-a rată după eolandare.

Comitetul parochial își susține dreptul a putea alege pe ori-și-care din licitanți fără considerare dacă e acela minus oferent.

Vadiul oferentului, cu care se va încheia contractul, va rămâne ca cautiune după colaudare încă 6 luni.

Planul și preliminarul împreună cu condițiunile de licitare se pot vedé ori-și-când la epitropia parochială din Bungard.

Comitetul parochial gr.-or. Bungard, în 22 Faur 1898.

Teodor Necșu,
presb.

Nr. 256—1898.

Vidi.

Sibiiu, 24 Februarie 1898.

I. Papiu,
protopresb.

1561/898 polg.

[42] 3—3

Hirdetmény.

A nagyszabeni kir. törvényszék közteszi, hogy Szebenmegyébe kebeleztet Deál községhatára tagosításának megengedhetősége felett a tárgyalást Aeker Mihály birtokos kérelme folytán elrendelte s annak határnapját 1898 évi május hó 10 ik napját d. e. 9 órákor a deáli községi irodába kitűzte.

Ezen tárgyalásra az összes érdekelt birtokosok azon megjegyzéssel idéztetnek meg, hogy a meg nem jelenők a tagosításba beleegyzőknek fognak tekinteni.

A nagyszabeni kir. törvényszéknek 1898 évi március hó 10 én tartott üléséből.

Iánosi Sándor
elnök

Kiss Dénes,
jegyző.

A apărut:

Ov. Densușianu

Obiectul și Metodica Filologiei,

lecție inangurala, ținută la facultatea de litere din București la 29 Octombrie 1897.

Prețul 50 cr.

I. L. Szavlovski, inginer.

Chronologie, Calendare și Reforma calendarului.

Prețul 50 cr.

Se pot procura din

Librăria Tipografiei archidieceesane,
Sibiiu.

În tipografia archidieceesană
a apărut:

CATECHISM

pentru învățământul religiunii
drept-credincioase răsăritene,

de

Moise Toma,

prelucrat de

Simeon Popescu,

ediția VIII.; prețul legat 20 cr.

Se află de vîndare în

Librăria Tipografiei archidieceesane,
Sibiiu.

Din

„Biblioteca noastră“,

sub direcția dlui E. Hodoș, au apărut:

- Nr. 1 *Realități și visări*, de S. S. Secula;
Nr. 2 *Iancu de Huniad*, de Ios. Bălan;
Nr. 3—4 *Versuri și Proză*, de G. Coșbuc;
Nr. 5 *Fabule alese*, de Gr. M. Alexandrescu;
Nr. 6 *Dela sat*, piesă popor. în dialect bănațean de N. Mocovisteanu;
Nr. 7 *Intocmai*, de Zotti Hodoș.

1 număr 14 cr.

Se află de vîndare în

Librăria Tipografiei archidieceesane
Sibiiu.

Ne-au sosit acum:

Tabele de părete pentru cetit, românesci fl. 2.40

„ „ „ „ „ unguresci „ 2.40

„ „ „ „ „ românesci

de I. Tuducescu „ 3.60

„ „ *istoria naturală* (16 bucăți colorate: regnul animal, vegetat și mineral) „ 7.20

Tabele de măsuri metrice cu espicare „ —.80

Librăria Tipografiei archidieceesane, Sibiiu.

Din

„Biblioteca de popularizare“, pentru literatură, artă și știință, au apărut până acum:

Nr. 1 <i>Nuvele siberiene</i> , de Vladimir Korolenko;	Nr. 19 <i>Nuvele extra-ordinare</i> de Edgar Poë;
Nr. 2 <i>Nuvele țărănesce</i> , de Björnsterne Björnson;	Nr. 20—21 <i>Stilul în artă</i> , de Hans Sebastian Schmid;
Nr. 3 <i>Nuvele și povestiri populare</i> , de Lew N. Tolstoi;	Nr. 22 <i>Un roman în nouă scrisori</i> , de Teodor M. Dostoiewski;
Nr. 4 <i>Schițe și tablouri</i> , de Ioan Neruda;	Nr. 23 <i>Poesii</i> , traduceri libere în versuri de Sully Prudhomme;
Nr. 5 <i>Șese nuvele</i> , de I. P. Iacobescu;	Nr. 24 <i>Studii și portrete literare</i> , de Jules Lemaitre;
Nr. 6 <i>Nuvele</i> de H. de Balzac;	Nr. 25 <i>Pilone</i> de Wilhelm Bergsöe;
Nr. 7 <i>Din viața poporului</i> , de Alecs. Swientochowski;	Nr. 26 <i>Darwin, viața doctrina și importanța lui</i> de A. de Condolles și A. Südekum;
Nr. 8 <i>Pe apă</i> de Guy de Maupassant;	Nr. 27 <i>Schițe din California</i> , de Bret Harte;
Nr. 9 <i>Nuvele alese</i> , de Al. Puskin;	Nr. 28 <i>Simplu</i> de Traian Demetrescu;
Nr. 10 <i>Omni și scrieri</i> , de Georg Brandes;	Nr. 29 <i>In Lou!...</i> de Paul Hervieu;
Nr. 11 <i>Din Cartea cântecelor</i> , de H. Heine;	Nr. 30 <i>Scrisoarea furată și alte povestiri extra-ordinare</i> de Edgar Poë;
Nr. 12 <i>Liga tinerimii</i> , comedie în 5 acte de Henric Ibsen;	Nr. 31 <i>Don Iuan</i> pe Molière;
Nr. 13 <i>Dăma Marchisă și alte nuvele</i> de Quida;	Nr. 32 <i>Poesii alese</i> , de Al. Petöfi;
Nr. 14 <i>Lăutarul din Cremona</i> , de Francois Coppée;	Nr. 33—34 <i>In temniță</i> de Z. C. Arbure;
Nr. 15 <i>Ilka și alte nuvele</i> , de Al. Dumas fils;	Nr. 35 <i>Crîng și luncă</i> de T. Duțescu-Duțu;
Nr. 16 <i>Nuvele</i> de Guy de Maupassant;	Nr. 36 <i>Chestiuni literare</i> ed M. Strajan.
Nr. 17—18 <i>Suferințele tinerului Werther</i> de Wolfgang v. Goethe;	Nr. 37 <i>Antologie sanscrită</i> , de G. Coșbuc;
	Nr. 38 <i>Femea îndărătnică</i> , de V. Schakespeare;
	Nr. 39—40 <i>Cestiuni literare</i> , de M. Strajan

Un nr. broș. 16 cr., leg. 30 cr.

Se află de vîndare în

Librăria Tipografiei archidieceesane Sibiiu.

A eșit de sub tipar și se pôte procura din

Librăria Tipografiei archidieceesane

CALENDARIU pe anul comun dela Christos 1898.

Anul al patruzeci și șeptelea.

Pe lângă partea calendaristică cuprinde: șematismul amplificat al archidiecesei ortodoxe transilvane, precum și un mic șematism privitor la diecesele aparținătoare metropoliei ortodoxe române din Ungaria și Transilvania; o indicare lunară a agendelor protopresbiterale și parohiale; o indigitare pentru trebuințele clericilor absoluți și a învățătorilor confesionali; însemnarea târgurilor după alfabet, luni și zile; anunțuri, și în fine catalogul cărților din librărie.

Partea literară conține: „Pascile“ și „Erna pe uliță“, poesii de G. Coșbuc, Alexandru Roman, material pentru biografia și activitatea lui de Ilie din Urseni, și „Bunica Marie“ de Ilarie Chendi.

Prețul unui exemplar broșat 30 cr., 10 sçu mai multe exemplare și în genere vîndătorilor broșat 25 cr.

Librăria Tipografiei archidieceesane, Sibiiu.

Editura și tiparul tipografiei archidieceesane.

Redactor prov. Dr. Elie Cristea.